

۱۴

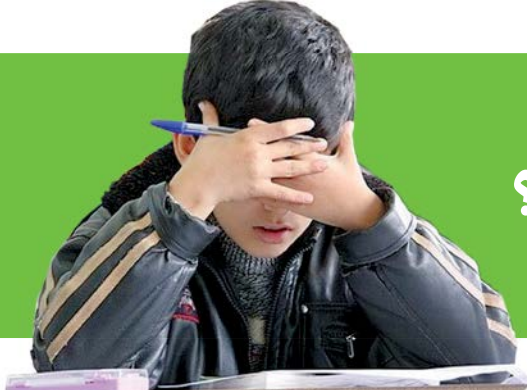
برچسب کمردرد بر بدن دانش آموز

مشق‌ها رو بنویسیم یا نه؟

۱۵

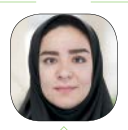
زندگی

شنبه ۱۶ آذر ۱۳۹۸ : شماره ۵۵۴۳

روز دانشجو بهانه‌ای بود تا با تعدادی از دانشجویهای نخبه کشور درباره مهم‌ترین دغدغه این روزهایشان حرف بزنیم؛ مادر بودن

این مادران شریف

نگرس خاتمی زاده
جامعه

حالا گروهشان خیلی سرو صدا کرده است؛ گروهی که چند وقتی است تصمیمشان را رسانده‌ای کرده‌اند و می‌خواهند با بحران میان‌سال‌ی سال‌های آینده مقابله کنند. حالا آنها مادران نخبه و تحصیل‌کرده دانشگاه شریف هستند که با رتبه‌های دوو سه رقمی، درس می‌خوانند و نسل جوان بیست سال آینده را تربیت می‌کنند؛ البته بحث اولویت که می‌شود، مادر بودن رتبه اول را به خودش اختصاص می‌دهد اما جایگاه علمی‌شان را هم فراموش نکرده‌اند. داستان این تصمیم، از یک گروه دوستی چند ده نفره به نام مادران شریف شکل گرفت که تصمیم گرفتند رسم تک‌فرزند‌ی را بشکنند و خانواده پرجمعیتی داشته باشند، آن هم با حفظ جایگاه علمی و اجتماعی مادر؛ تصمیمی که خیلی اوقات در مسیر آن به همدیگر کمک می‌کنند، حتی با نگهداری چند ساعته از بچه‌های همدیگر.

همه این داستان‌ها از تصمیم تقریباً ۲۴ نفره گروه مادران شریف ایران زمین شروع شده است. خانم شکوری یکی از اعضای اصلی گروه مادران شریف است. پروانه شکوری متولد ۷۲ و ورودی سال ۹۱ رشته مهندسی شیمی در دانشگاه صنعتی شریف است اما بعد از یکی دو ترم می‌فهمد که مهندسی شیمی آن چیزی نیست که دوست داشته است؛ برای همین هم به شیمی تغییر رشته می‌دهد. در دانشگاه با همسرش که او هم دانشجوی شریف بوده، ازدواج می‌کند؛ «به خاطر تغییر رشته‌ام، درسم چهارساله تمام نشد. من دو ترم آخر ازدواج کرده بودم و ترم آخر کارشناسی‌ام، فرزند اولم را باردار بودم.» عباس و فاطمه، دو فرزند دو ساله و هفت ماهه خانم شکوری هستند.

خانم شکوری و چند نفر دیگر از دوستان همدوره‌شان، بعد از ازدواج گروهی تشکیل دادند و درباره اتفاقات جدید زندگی متاهلی حرف می‌زدند و تجربیاتشان را با هم به اشتراک می‌گذاشتند اما بعد از مدتی و با مادر شدن هر کدام از اعضای گروه، این گروه را به گروه مادرانه تغییر نام می‌دهند؛ «دیگر گروهمان به طور خاص، مادرانه شده بود. تجربه‌های مادری و پرسش و پاسخ و این‌که چطوری در کنار مادری به بقیه کارهایمان هم برسیم. موضوعی که دغدغه همه مادرهای گروه بود؛ این‌که می‌خواهیم در کنار مادری کردن، درس بخوانیم، کار کنیم و فعالیت اجتماعی داشته باشیم.» آنها همگی معتقد بودند لزوماً کسی که بچه‌دار می‌شود، به این معنی نیست که همه کارهای دیگر مانند مطالعه و درس را کنار بگذارد. البته در این میان یک تصمیم مهم دیگر هم گرفته بودند؛ «با همدیگر به این نتیجه رسیده بودیم که بیشتر از چیزی که در جامعه رایج است، بچه داشته باشیم.»

ایستادگی در برابر بحران

از نظر مادران شریف، مدت‌ها است کارشناسان و مسؤولان می‌گویند کشور در آینده با بحران سالمندی مواجه می‌شود؛ موضوعی که با آمار نرخ باروری، کاملاً طبیعی است. البته آنها از نبود امکانات و شرایط در کشور کمی نگران هستند؛ «بر خلاف کشورهای اروپایی که تسهیلات زیادی برای فرزندآوری به والدین

حوزه قم را می‌خوانم؛ راستش قصدم این بود که اگر شیمی شریف قبول نشدم، به حوزه بروم. حالا که کارشناسی‌ام تمام شده و به خاطر بچه‌ها ترجیح دادم که ارشد نخوانم، حوزه که یکی دیگر از مهم‌ترین علانقم بود را شروع کردم و اتفاقاً خیلی هم احساس خوشحالی و رضایت دارم.» اعضای گروه مادران شریف هر کدام بسته به شرایط خودشان راه متفاوتی را برای فعالیت اجتماعی انتخاب کرده‌اند و پیشرفت را فقط تحصیلات دانشگاهی نمی‌دانند.

من و دکتر‌ی ۳ بچه

مریم زارع، اصطلا‌حاً از بچه‌های سال بالایی گروه مادران شریف است که بعد از مدتی به آنها پیوسته است. این‌طور که معلوم است، او یک مادر شریف واقعی است؛ چون دانشجوی دکتری رشته عمران دانشگاه شریف است و سه فرزند دارد؛ «من متولد سال ۶۷ و ورودی ۸۵ کارشناسی عمران شریف هستم. ترم هفت دانشگاه ازدواج کردم و همان سال هم بدون کنکور، کارشناسی ارشد خواندم. پسر بزرگم حالا شش ساله است و من یک سال بعد از به دنیا آمدنش، وارد مقطع دکتری شدم.» زمانی که خانم زارع تصمیم به بچه‌دار شدن دوباره می‌گیرد، تصورش این بوده است که مادری کردن با دو بچه و درس خواندن برایش کاملاً شدنی است؛ حتی با همسرش تصمیم می‌گیرند که برای فرصت مطالعاتی به کشور دیگری بروند و دوباره برگردند اما بعد که می‌فهمند فرزندشان، به جای یکی، دوقلو است، کمی ماجرا عوض می‌شود؛ «خب کار کمی سخت شد؛ مثلاً پرونده فرصت مطالعاتی برابمان بسته شد، چون واقعا با چنین شرایطی امکان پذیر نبود اما حالا می‌بینم که چه معجزه بزرگی مان زندگی مان برای بودن این دوقلوها رخ

آینده را ببین

از آن تصمیم اکتفا نکردن به دو سه تا بچه در مادران شریف می‌پرسیم؛ «من حتماً بچه‌ها دیگری هم می‌خواهم ولی فعلاً دست نگه داشته‌ایم. حالا اصلاً چرا بچه‌های زیادی به این دنیا بیاوریم؟ شاید مهم‌ترین دلیل برای من این است که اگر آدم بتواند بچه‌هایی به دنیا بیاورد که آنها را در بستری خوب و با فرهنگ درست، تربیت و بزرگ کند، چرا این کار را نکند؟ دیدن آدم‌هایی که مجموعی از ویژگی‌های من و همسرم را دارند، واقعا لذتبخش است و آینده‌ای زیبا در انتظار جامعه‌مان خواهد بود.»

از امکانات بگو

از یک جایی به بعد، تعداد بچه‌ها که بالا می‌رود، دیگر فقط بحث خوراک و پوشاک نیست که مهم است؛ هزینه تحصیل و درمان مهم‌ترین هزینه‌هایی هستند که ممکن است برای خانواده‌هایی با تعداد فرزند بالا مشکل ساز شود. مثلاً حرف از بچه چهارم که می‌شود، بر خلاف خانم زارع، همسرش کمی نگران این است که از پس هزینه‌ها برمی‌آید یا نه؛ موضوعی که باعث می‌شود آنها به امکاناتی فکر کنند که خیلی از نمونه‌های موفق در کشورهای دیگر دنیا به خانواده‌هایی که تعداد فرزند بیشتری دارند، می‌دهند. از نظر او، مثلاً اگر دانشگاه‌ها و محیط‌های علمی - پژوهشی، جایی برای نگهداری فرزندان دانشجویان و محققان داشته باشند، این آدم‌ها راحت‌تر از همیشه تصمیم به بچه‌دار شدن می‌گیرند؛ «از زمان بارداری دوقلوها، من سه ترم مرخصی گرفتم؛ حالا هم خیلی رفت و آمدی به دانشگاه ندارم و کارم بیشتر پژوهشی است و بیشتر به صورت تلفنی و ایمیل با استادها‌یم در ارتباط هستم، اما چنین شرایطی برای مادران در دوره‌های لیسانس و فوق‌لیسانس واقعا معضل بزرگی است.» به نظر خانم زارع، هرکسی باید ببیند که خودش چه چیزی از زندگی می‌خواهد؛ «مثلاً شاید اگر من در دوره ارشد، به خاطر پسر، درسم را ادامه نمی‌دادم و خانه می‌ماندم، خیلی مادر شاد و سرزنده‌ای نبودم.» در واقع کافی است کمی از خودمان شناخت داشته باشیم؛ ممکن است یک کار هنری پژوهشی در خانه هم بتواند یک مادر را خیلی سر ذوق و حوصله بیاورد.

پیشرفتی به نام مادری

زینب بازوکی، جوان‌ترین عضو گروه است. او متولد سال ۷۵ و ورودی ۹۴ رشته فیزیک دانشگاه شریف است؛ «من و همسرم همان سال اول دانشگاه عقد کردیم و حالا هم دخترم، زهرا خانم، یک سال و دو ماهش است.» خانم بازوکی هنوز کارشناسی‌اش را تمام نکرده است؛ او یک سال از تحصیلبش را به خاطر روزهای بارداری و بچه‌داری مرخصی گرفته و حالا دوباره چند ماهی است که به سر کلاس‌هایش برگشته است. او تازه اول راه است، ولی با این‌حال از سختی‌های درس خواندن و بچه‌داری به طور همزمان برابمان می‌گوید؛ «سختی‌اش که سخت است اما هرکسی باید شرایط خودش را بپذیرد و از همه مهم‌تر آن را اولویت‌بندی کند. اولویت اول من دخترم است و در کنارش می‌خواهم درسم را هم ادامه بدهم. طبیعتاً در این راه کمک‌های خوبی مثل همسرم و خانواده‌ام دارم که در نگهداری بچه‌ها به من کمک می‌کنند تا بتوانم این مسیر را طی کنم.» با این وجود، حرف از بچه‌های بعدی که می‌زنیم، خانم بازوکی از حرف‌مان استقبال می‌کند؛ «می‌دانید چه است؟ این‌که جامعه می‌پذیرد که مثلاً برای رسیدن به یک هدف علمی، لازم است درس بخوانی، تلاش کنی و زحمت بکشی تا پیشرفت کنی؛ اما واقعا مادری کردن را هم یک پیشرفت می‌بینند؟ واقعا مادری کردن هم نیازمند یک زحمت و تلاش بی‌وقفه برای پیشرفت است. من واقعا حالا خودم را از کسانی که بچه ندارند، جلوتر می‌بینم.»

درواقع ما می‌خواهیم در جامعه‌مان تاثیر مثبتی از خودمان به جای بگذاریم؛ اصلاً برای همین است که سراغ فعالیت‌های اجتماعی می‌رویم. در صورتی که مادری کردن هم یکی از تاثیرگذارترین اتفاقات در جامعه است. تفکری که مادران شریف به خاطر این شبیه به هم فکر کردن‌ها دور هم جمع شده‌اند و حالا گاهی در راه رسیدن به اهدافشان به هم کمک هم می‌کنند؛ «همین تجربه‌های مشترک‌مان باعث شد که عضوی از گروه مادران شریف باشیم و تجربیات‌مان را با هم به اشتراک بگذاریم. البته گاهی این ماجرا از اشتراک گذاشتن تجربه‌ها هم جلوتر می‌رود. مثلاً گاهی اوقات، تعدادی از دوستان‌مان که خانه‌هایشان به هم نزدیک است، با هم قرار می‌گذارند و چند ساعتی را در خانه یکی جمع می‌شوند و با هم درس می‌خوانند و به همدیگر برای نگهداری بچه‌ها کمک می‌کنند. دیگر چه چیزی از این بهتر؟»

خانم بازوکی مثل دیگر دوستان و هم‌گروهی‌هایشان قصد ادامه تحصیل و به دنیا آوردن بچه‌های دیگری دارد؛ «هر اتفاقی هم که بیفتد، پروسه علم‌آموزی نباید متوقف شود. علم‌آموزی نه به معنای مدرک که به معنای افزایش دانسته‌های یک مادر. حالا آن دانسته‌ها می‌تواند اطلاعاتی درباره بهترین نوع روش تربیتی و آموزشی باشد. بچه‌ها هم باشد.» به قول خانم بازوکی، حیف است اگر به موضوع بچه‌داری و فرزندآوری، به چشم یک مانع برای موفقیت‌های علمی و اجتماعی‌مان نگاه کنیم.

۱۶

مرد یک میلیون درختی!

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۱۴۷

#مترو-پله-برقی

اردلان از تهران:

از مسؤولان مترو درخواست می‌شود نسبت به نصب پله برقی در ایستگاه محمدشهر کرج اقدام فوری کند.

#فاضلاب-بو

شهروندی از تهران:

هر زمان که در تهران باران می‌بارد، فاضلاب آپارتمان ما که به شبکه فاضلاب شهری متصل است، بوی بسیار نامطبوعی می‌گیرد. بوی بدی که این روزها بار دیگر در تهران به مشام رسید ممکن است به فاضلاب شهری مربوط باشد.

#ترفند-یارانه

اخلاقی از تهران:

بهرت‌ر است دولت محترم نسبت به شناسایی افرادی که هیچ سندی به نام خودشان نیست و به نام افراد خانواده‌شان است و با این ترفند همچنان یارانه دریافت می‌کنند، دقت بیشتری کند.

#افزایش-نقدینگی

فنائی از ارومیه:

پرداخت کمک هزینه سبد معیشتی به مردم باعث افزایش نقدینگی و تورم می‌شود و امیدوارم دولت برنامه بهتری برای کمک به مردم داشته باشد.

#یارانه-کارمند

زندى از لرستان:

چرا یارانه کارمندان دولت و حقوق‌گیران که درآمد آنان شفاف است حذف می‌شود ولی یارانه کسبه مشاغل آزاد و سرمایه‌داران حذف نمی‌شود و پرداخت یارانه به این افراد همچنان ادامه دارد.

#سبد-معیشت

فاطمی از تهران:

بعد از اعتراض در سامانه شکایات عدم دریافت سبد معیشتی، یک پیام کوتاه از وزارت رفاه با متن «تا یک ماه دیگر بررسی و اطلاع‌رسانی خواهد شد» برایم ارسال شد. به نظر می‌رسد دولت علاقه‌ای به جواب‌دهی به شهروندان ناراضی ندارد.

#کارت-ملی

سلطانی از تهران:

بیش از هفت ماه است منتظر دریافت کارت ملی جدید هستم، ولی تاکنون خبری از آن نشده است. چرا؟

#فروش-خودرو

شهروندی از تهران:

ایران خودرو پیش فروش فوری برای روز شنبه، ساعت ۱۱ را اعلام کرد. ما راس ساعت ۱۰ و ۵۵ دقیقه به سایت این شرکت مراجعه کردیم و اعلام شد ظرفیت پر شده است. چرا!